

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 389-1919)

Originalt emne

Fredning

Skovene

Skovene/Skovene i Almindelighed

Uddrag fra byrådsmødet den 11. september 1919 - side 2

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 389-1919)

Skrivelse fra Nationalmuseet angaaende Fredning af nogle Kæmpehøje i Marselisborg Skov.

Skovudvalget indstiller, at der svares Nationalmuseet, at man ikke ønsker at underskrive den forelagte Deklaration, men er villig til at drage Omsorg for Kæmpehøjenes Fredning paa passende Maade. - Udvalget vil da hertil opføre et Beløb paa Budgetudvalget for det kommende Aar.

Formanden forelagde Indstillingen.

Bech sluttede af den foreliggende Indstilling, at Skovudvalget gerne vilde være med til at frede disse Kæmpehøje. Men det var dog næppe heldigt at fravige den sædvanlige Fredningsmaade. Nationalmuseet var ikke en Repræsentant for Staten, der vilde gøre Indgreb i Kommunernes Ret til at styre deres egne Sager; det var en højagtet Institution, som burde have fulde Støtte fra hele Nationen baade paa Land og i By. Paa Landet var det altid en Festdag, naar Udsendige fra Museet kom for at se paa de Ting, der sknlde fredes. Museet havde beskyttet henved 4000 Oldtidsminder rundt omkring i Landet, bl. a. ved Købstæderne Holstebro, Korsør, Rønne og Neksø, i forskellige Sognekommuner, paa

Stamhuset Hindsgavl samt overalt i Statens Skove, paa Præstegaardsjorderne

o. s. v.. Taleren vilde varmt anbefale, at det blev gjort paa samme Maade her, og vilde bede Udvalget tage Indstillingen tilbage og overveje, om man ikke kunde gaa med til en Fredning i Henhold til Deklarationen fra Museet.

Formanden oplyste, at Udvalget havde tænkt meget over Sagen, men var enig om den foreliggende Indstilling, saa den kunde ikke forandres fra Udvalgets Side. Der var derfor ingen Grund til at tage Sagen tilbage. Taleren havde for Resten været imod at sløjfe den store Høj ude i "Friheden", og hvis Hr. Bech dengang havde talt lige saa varmt for at beholde den, var den maaske ikke bleven sløjfet.

Bech havde haft megen Sympathi for det omtalte Oldtidsminde; men det drejede sig om 50-C0000 Kr., og det kunde man næppe forsvare at ofre for at bevare Højen. Desuden var dens Omgivelser efterhaanden bleven mindre smukke. Men Taleren havde dog i Udvalget foranlediget, at Køberen gav Løfte om at meddele Nationalmuseet, at Højen tænktes afgravet; men Køberen havde desværre glemt dette, indtil Afgravningen var foretaget.

Brammer havde i sin Tid udtalt en Beklagelse over, at Højen skulde sløjfes; men der var ikke taget Hensyn dertil. Taleren var enig med Bech i, at det var rigtigst at følge den sædvanlige Praksis, naar man alligevel vilde frede Højene.

Formanden bemærkede til Bech, at Høj Nr. 1 laa paa et lige saa udsat Sted som den, der blev sløjfet, saa det kunde maaske komme til at dreje sig om ligesaa mange Penge her. Alligevel vilde Udvalget frede Højene og havde tænkt at sætte en Sten paa dem, saa at alle kunde se, det var Gravhøje.

Bech gjorde opmærksom paa, at Byraadet ikke havde Ret til at sætte den bekendte Sten med "F. M." paa Højene. Det var Fællesmærke for de af Nationalmuseet fredede Mindesmærker.

Formanden: Vi kan sætte "F. M. ved Aarhus Kommune "

Christensen fandt, at da Højene laa ret nær ved Byen, og man maatte regne med en hurtig Udvidelse, vilde det være uheldigt for Kommunen at afgive noget af sin Ret over disse fløje. Taleren vilde derfor anbefale Udvalgets Indstilling.

Bechs Forslag forkastedes.

Udvalgets Indstilling vedtoges.

